

Oponentní posudek magisterské teoretické práce Martina Smatany s názvem „Animovaný videoklip“

V úvodu práce byla správně uvedena metoda práce, témata a cíle, kterých by autor chtěl dosáhnout. V práci samotné však spatřuji určitou zmatečnost a zásadní neúplnost. V části historie propojení animace a hudby se autor sice věnuje americkému fenoménu ilustrovaných písní z konce 19. století, ale uniká mu mnohem starší, širší a místně nám bližší fenomén jarmarečních písní, šantánových produkcí a kabaretů, kde se propojení hudby a obrazů také objevovalo a bylo tudíž také přímým předchůdcem pozdějších hudebních animovaných filmů a následně videoklipům. Navíc by určitě stálo za to se alespoň v pár větách zamyslet nad historickým vývojem veřejné prezentace hudby. Minimálně od starověku se totiž propojovala hudební produkce i s vizuální stránkou (prostředí, světla, obrazy, kostýmy, tanec, herecká akce...).

Dále v historii autor skočí z dvacátých let dvacátého století do sedmdesátých, jakoby mezi tím nic nebylo a velmi okrajově se k této části vývoje žánru a cest k němu vrátí až o tři kapitoly později. Navíc se historicky zabývá jen americkou a maximálně Britskou tvorbou a zbytek světa zcela opomíjí. Je zde tudíž jasný nedostatek komplexního dohledání zdrojů k této práci a tudíž zavádějící prezentace historie žánru. Stejně zásadní nedostatek spatřuji i ke konci historie žánru, kde zcela chybí posledních deset let (2007 - 2018), kde se autor nemohl opřít o již publikované práce a musel by tuto část historie zpracovat tudíž složitěji.

Autor také zcela opomíjí velmi zásadní fenomén animovaných hudebních skupin. Kde videoklip je jediným nositelem image těchto virtuálních kapel skrývajících se za animovanými protagonisty jako byla třeba koncem šedesátých let skupina The Archies, nebo od roku 2001 zcela nepřehlédnutelná Gorillaz.

Druhá část práce zabývající se animovaným klipem na Slovensku je zpracovaná mnohem lépe a komplexněji než ta první, i když zařazení profilů a rozhovorů dvou tvůrců z mnoha jiných stejně talentovaných, značně narušuje její proporcionalitu.

Při studiu této práce mi nejvíce času zabralo pracné dohledávání videoklipů, o kterých autor píše. Přiměřené pro tuto práci bych tudíž považoval začlenit přímo webové odkazy buď do textu, což upřednostňuji, nebo alespoň do seznamu použitých zdrojů. Sejně je to s obrazovými materiály, které zcela chybí. Zařazení ilustračních obrázků do textu, nebo do samostatné přílohy by tuto práci značně obohatilo. U zvoleného tématu a důležitosti vizuální stránky videoklipu bych to přímo považoval za nezbytné. Jinak autor dodržuje citační normy a seznam použitých zdrojů je dostatečný. Jazykově je práce kvalitní, i když několik překlepů v ní bohužel zůstalo. Formální stránka odpovídá výnosu rektora AMU č. 4/2006.

První část práce zabývající se historií a současností žánru videoklipu bych raději nikde nepublikoval, protože je svou strukturou a nekomplexností zcela zavádějící. Druhá část je již přínosnější a svědčí o autorově zájmu a orientaci v Slovenské videoklipové tvorbě.

Tuto práci připouštím k obhajobě a navrhuji hodnocení **D**.

V Malešově dne 10.9.2018

doc. MgA. Aurel Klimt